

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXVI. Percute me! ne fortè dicatur, quòd à fœminâ interfectus sim. Judic.
c. 9. v. 54.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

plicatum, quo fit peccati tributaria. Heu! quàm pravi exinde in Animam affectus! quàm turpia verba! quàm perversa opera, ex puncto illo unico derivantia, quo anima creata carnem accipit! &c. & hæc sunt omnium propria populorum, propria multitudinis, propria hominum. Quæ cum ita se habeant, Beatissimam Virginem, verè præ reliquis Nobilem, quia Numinis ipsius Matrem, tale pensum minime perfolvisse, & ab effectu constat, & à causâ; ab hac quidem, quoniam DEI Genitricem communi plebis subijci tributo, neutiquam decebat, nec tam foedum in eâ omnis turpitudinis radicari plantarium; ab effectu item, quoniam indigni isti communitatis affectus, & effectus, ex peccato illo

promanantes, nullum in MARIA locum habuerunt; nec est, qui non abhorreat, similem affectum, aut effectum in MARIA concedere. Fuit itaque DEO majori curæ, integer Matris honos, ne puncto uno (nè pro asse quidem) subderetur peccati tributo, quàm Nobili cuique Hispalensi proprius honor, in cavendâ Assis solutione.

§. 7. *Anagramma.*

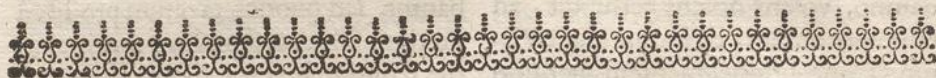
Vera primogenita absqve
ADæ peCCato.

175.

Vera primogenita, Tu sine maculâ Adam!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XXVI.

§. I. *Scriptura.*

176. ▲ FœMINâ, DEI genITRICE, hostIS
fortIter InterfeCtVS.

Judic. c. 9. v. 54. *Percute me, ne forte dicatur, quòd à femina interfectus sim.*

A Bimelech, spurius ille Gedeonis filius, cum septuaginta Fratres, inauditâ prorsus crudelitate, ac foedo parricidio de medio sustulisset, inimicos prætereâ suos jam undique bello profligâisset, in tres tandem turmas universum exercitum suum distribuens, Turrim Sichem, locum arte, ac naturâ munitissimum, ad quem viri simul, ac mulieres, velut ad asylum commune confugerant, dirâ obsidione premendo, in extremas redegit angustias; cum verò proprius accessisset, nil periculi suspicatus, à muliere quadam, ingens è summo pinnaulo saxum jaciente contritus, mi-

serè occubuit, referente hoc ipsum Sacro Textu, his verbis: *Et ecce! una mulier fragmen molæ desuper jaciens, illis in capiti Abimelech, & confregit cerebrum ejus, qui vocavit citò armigerum suum, & ait ad eum: Evagina gladium tuum, & percute me, ne forte dicatur, quòd à femina interfectus sim.*

v. 53.

Liceat mihi, obscurum hoc Ænigma in honorem purissimæ DEI parentis clariùs exponere. Abimelech spurius ille, & illegitimo natus toro, Sathanæ figuram referebat, qui post universale tot millium Angelorum, qui fratres illius naturales, ac germani fuerant, excidium, & diram pariter hominum, inimicorum suorum, è Paradiso profligationem, cum peccatorum omnium, ac scelerum agmen, trifariam, in originale scilicet, mortale, & veniale divisisset, tandem obsidens non jam Turrim Sichimorum, sed Turrim illam Davidicam, Arcem in-

inexpugnabilem , & quam omnes adeò mortales in asylum selegerant , dum oppugnationem suam funestam adoritur , inque primo Conceptionis Marianæ instanti , ad eam propius accedere , nullo subodorato periculo , attentat : *Ecce ! una mulier , illa ipsa nimirum , benedicta in mulieribus , Virgo beatissima , velut bellicosa Heroïna , infernalis hostis capiti fatale vulnus illisit , & confregit cerebrum ejus , jugiter adimplens illud Divini Numinis in Paradiso effatum : Inimicitias ponam inter te , & mulierem : ipsa conteret caput tuum .* Verum , & hic infernalis Abimelech vocavit armigerum suum , Lutherum intelligo , pluresque alios Marianæ innocentiae hostes , qui omninò contradicunt , minimeque volunt admittere notandum illud in Sacro Textu vocabulum *Ipsa* : unicam eradentes litteram , aliamque substituentes , dicendo : *Ipsè conteret caput tuum* , non aliam certe ob causam , nisi ob istam : *Ne fortè dicatur , quod à femina interfectus sit* , qui loquendi modus tam dæmonem , quam ejus armigeros , summoperè affligit ; Verum , sicut vocabulum : *Ipsa* , in nostrâ saltem Vulgatâ expressum haberi , nemo jure contradixerit , ita ex mille quoque rationibus concedendum , Primò , MARIAM pro suâ personâ , in primo statim Conceptionis instanti , DEO præservante , hostem de tot Victorijs superbum profligasse : Secundò , pro alijs quoque in originale prolapsis , mediante saltem Christo , ex ipsâ progenito , dæmonem debellasse , prædamque ditissimam Lucifero eripuisse . Hinc vitio mihi minimè vertendum erit , si Prophetis usus verbis , MARIAM sic alloquar : *Nunquid non Tu percussisti superbum , vulnerasti Draconem ?* nunquid non tu felicissima es illa foemina , per quam devicta jacet venenosi serpentis astutia ? omninò . Moveat in contrarium , quidquid velit , adversariorum invidia , omnem moveat

diabolus lapidem , *ne fortè dicatur , quod à femina fuerit interfectus* , oleum perdet & operam , hanc maculam sibi ab immaculatâ aspersam minimè delebit , semper suppressa manebit tam dæmonis , quam armigerorum suorum in MARIAM audacia , illudque eveniet in eâ , quod Michæas quondam Propheta prædixit : *Exaltabitur manus tua super hostes tuos , & omnes inimici tui interibunt .* Tu autem , Virgo Beatissima ! quæ à S. Germano *Interemprix maledictionis* , à D. Laurentio Justiniano *Interemprix peccati* , à Divo tandem Hieronymo , & Ruperto *Interemprix unica universæ hereticæ pravitate* diceris , quæ hostem tartareum gloriosissimè interfecisti , atque in capite tuæ Conceptionis purissima , capiti infernalis Abimelech immedicabile vulnus illisisti , effice , ut & nos frequenti hostium infernalium insultui jugiter resistere , armisque Maternæ tuæ protectionis instructi , dignam de tantis adversarijs victoriam , applaudente Cælo , reportare valeamus .

§. 2. *Authoritas.*

Deipara sine VLLâ Labe Concepta , à CONCILIO Ephesino INDICATA.

Sacra Deipara MARIA in unum nos coegit : Hæc impollutus , & purus ille impolluta Virginitatis thesaurus , decusque , & ornamentum : hæc spiritalis secundi Adami paradisus : hæc reconciliationis salutaris panegyris In actib. Concil. Ephes. Tom. 6. c. 7.

§. 3. *Ratio.*

DEI EXCELLENTIA , à Matre.

Quod secundum se affert excellentiam DEO , & ponit convenientiam in ejus Matre , nec repugnat Redemptioni totius humanæ naturæ , id omninò asserendum est . Sed Matrem fuisse præservatam ab

Genef. 3.
v. 15.

Isaiac. 51.
v. 9.

c. 5. v. 9.

In Mari-
al. frag. 4.
Lib. de
cast. con-
nub.
Serm. de
assump.
L. 1. com-
ment. in
cant.

177.

178.

omni labe peccati, affert DEO excellentiam, & ponit in ejus Matre summam convenientiam, &c. Ergo omninò asserendum est, Matrem Christi fuisse præservatam ab omni labe peccati. min. Prob. Quia omninò est excellentia in Filio, & convenientia in Matre, si hæc habeat speciales prærogativas, sed maxima prærogativa est, esse conceptam sine labe peccati. Ergo &c. Probatur etiam, quod non repugnet Redemptioni. Si enim repugnaret, ex eo repugnaret, quia Beata Virgo non amplius esset objectum redemptionis, & consequenter, quod non fuisset redempta à Christo, quod est contra S. Paulum asserentem, Christum esse Redemptorem universalem omnium hominum. Sed Beata Virgo fuisset adhuc propriè redempta. Ergo &c. Prob. min. Etiam si Beata Virgo non contraxerit actu peccatum originale, adhuc dicitur redempta, vel redemptione reparativâ, vel præservativâ; si enim supponatur, voluntatem B. Virginis fuisse transfusam in voluntatem Adami, verè peccavit in Adamo, ergo redempta fuit reparatione reparativâ. Si verò supponatur, eam non fuisse transfusam, sed transfundendam, si à DEO non fuisset præservata, redempta fuisset redemptione præservativâ, quia teste S. August. *super Psal. 85.* sive Medicus per medicinas præservaverit, sive actu liberaverit aliquem à morbo, semper dicitur liberasse, & redimisse: quod idem hic dicendum est.

§. 4. Historia.

172. tentantI affingere Labem VirgInI DeIparæ, non LICet.

Dies illuxerat, quâ Lector quidam Mantuanus, demonstra-

turus pro viribus, MARIAM, aliorum instar, in originali labe conceptam fuisse, publicam inire disputationem statuerat, vel potius disputationis locò, suam perorando opinionem declarare præsumperat. Decorabat Actum ipsa Serenissimi Ducis præsentia: populus, velut ad novum quoddam spectaculum, frequens accurrebat: comparuere etiam ad id invitati Doctores plurimi, viri per omnia gravissimi, ac eruditissimi. Tum ille eminentiorem, ut assolet, locum conscendens, multos secum portabat Libros, quorum autoritate suam roborare sententiam cogitabat. Verùm audite, & obstupescite miramutationem dexteræ Excelsi! Hoc enim erat inexpectatum Sermonis initium: *Propono vobis, Auditores! istam veram conclusionem, quod Beata Virgo Concepta fuerit, sine originali.* Non observabat quidem ille, quod sibi ipsi contrarium loqueretur, purissimâ DEI genitrice verba in ore ejus invertente; Hinc risus multorum, suisque ab affectis, quod malè loqueretur, non modica redargutio. Emendaturus ergo propositionem suam, eandem prorsus conclusionem volens, nolens, denuò proponit, haud dubiè à Divino coactus Numine, ut originalem annunciarer publicè Matris innocentiam. Hic iteratus assidentium risus, ac admiratio. Quo verò pluriès contrarium dicere Lector attentabat, aliud non potuit proferre, nisi hoc: *Propono vobis istam veram conclusionem, quod Beata Virgo concepta fuerit, sine originali.* Sic nemine oppugnante, per semetipsum convictus, satis cognovit, id virtute supernaturali accidisse, ac tentanti sibi, affingere labem Virgini Deiparæ, minimè licuisse. *Bernardin. de Busti Serm. 7. de Concept.*

§. 5. *Symbolum.*

180. Leones InfernaLes, DeIparæ
CantVM paVentes.

Virginis ad Cantum, fugiuntque, paventque Leones:
Ut Scriptis retulit Plinius ipse suis.
Hinc Leo tartareus pariter fugit, atque pavescit
Conceptâ cantum Virgine dante suum.

*Conclufit ora Leonum, & non nocuerunt mihi, quia
coram eo iustitia inventa est in me. Dan. c. 6. v. 10.*

§. 6. *Antiquitas.*

181. MarVLLa, rVrCas ab arCe
CoCCInâ fortiter repeL-
Lens.

IRruente in Insulam Metelinam,
Iacerrimo Christiani Nominis ofo-
re Turcâ, Arcemque Coccinam gra-
vissimâ obsidione premente, quò Ur-
bem citiùs diriperet, moræ impati-
ens, dato signo, magno in portas im-
petu irruerat, quas etiam cum sub-
vertisset, vir quidam grandævus, de
Republicâ Venetâ optimè jam pridem
meritus, illic occubuit, Patriæ suæ
ipsam etiam vitam generosissimè con-
secrans. Concurrere quidem cives,

ulturi deplorandam charissimi con-
tribulis necem; sed perperam, nam
& illi eodem ferro, & fato abrepti.
Turcis intereâ passim irrumpentibus,
puella advolat Virgo, adultioris licet
ætatis, Marulla nomine, defuncti
Herois filia. Hæc generoso prorsus
ausu, Parentis charissimi Manes ultu-
ra, ac ipsissimis ejusdem armis, recen-
tâ adhuc cruore madidis stipata, adeò
se fortiter sola defendit, ut plurimo
Turcarum sanguine, Patri suo piè
parentans, paventibus cæteris inimi-
corum cuneis, inque fugam se con-
vertentibus, Urbem, & Patriam, vi-
etrici manu, una liberaverit. Quæ
proinde, præter universalem totius
populi applausum, à generali Venetæ
Clasís Præfecto, amplis exornata do-
narijs, optionem tulit Nobilium om-
nium, si cui ex istis legitimo matri-
monio jungi vellet. *Petrus Juslin. in
Hist. Vener. sub Annum 1475. & Jo. Bapt.
Fulgosus.*

Porro, quid Marulla hæc, respe-
ctu **MARIE**, purissimæ **DEI** Genitricis?
quæ non adulta modò, sed necdum
nata, Parentum suorum extinctorum
armis, id est, eadem, quâ illi naturâ, in
eâdem portâ Conceptionis, seu primo
ad vitam introitu, demones omnes
adeò confudit, compescuit, ac proflig-
avit, ut in promeritum tam singula-
ris Victoriæ præmium, sponsum acce-
perit ipsum Spiritum Sanctum, in do-
tem autem virtutes omnes, atque do-
na, ejusdem Sponsi sui, Divini Spiri-
tûs obtinuerit.

§. 7. *Anagramma.*

Magna CoELI IanVa, absqVe 182.
ADæ Labe.

Summa, et pura Mater, digna Coeli janua!

Verfio litteralis

Ave Maria gratiâ plena, Dominus tecum.

De